

De nieuwe avonturen
van Rex.

De nieuwe avonturen van Rex

Kelly Black

Schrijver: Kelly Black
Coverontwerp: Kelly Black
ISBN:
© Kelly Black

Inhoud:

1. Rex en de buurkat
2. Rex mag helpen in de tuin
3. Rex gaat mee naar de supermarkt
4. Rex mag mee op de ambulance
5. Rex schrok zich een padje
6. Rex bij de brandweer
7. Rex en de kapotte borden
8. Rex en de vuurkorf
9. Rex en de slak
10. De postbode
11. Rex schrok
12. Rex mag mee met de Landrover
13. Rex gaat bij Simba in het mandje liggen
14. Rex gaat wandelen op de hei
15. Rex mag mee naar de dierentuin
16. Rex mag mee naar het bos
17. Rex en de alpaca
18. Zondag ochtend met Rex
19. Rex op de camping
20. Rex en de nachtelijke kampvuurgeest.
21. Rex speelt het campingspook
22. Rex gaat weer naar huis
23. Katten zijn geen schapen
24. Rex en de verdwijnende sokken
25. Rex en een bijzondere ontmoeting
26. Rex en de roofvogel
27. Veel avonturen beleefd.

1. Rex en de buurkat.

Mijn dag begint hetzelfde: met een lange, diepe zucht en dan rek ik me helemaal uit, zo lang als ik maar kan. Zodra ik één oog open, weet ik het al. De zon schijnt door een kiertje van het gordijn, recht op mijn favoriete plekje op het tapijt. Maar belangrijker nog: ik hoor gerommel in de keuken. Mijn baasje is wakker! Ik spring op, mijn poten tikken zachtjes op de houten vloer terwijl ik naar de keuken draf. “Goedemorgen, grote vriend,” zegt mijn baasje, en hij krabt me precies achter mijn oren. Ah, perfect. Terwijl hij met die lawaaiige koffiemachine bezig is, krijg ik mijn bak met knapperige brokjes. Binnen een minuut is hij leeg. Het leven is goed.

Na het eten komt het beste moment van de ochtend: de tuindeur gaat open. Ik schiet naar buiten, de frisse lucht vult mijn neus met duizenden heerlijke geuren. Gemaaid gras, de rozen van de buurvrouw, een oude tennisbal die onder de struiken ligt... en.... Wacht een even.

Die geur.

Het is een scherpe, een beetje arrogante geur. Ik ken hem maar al te goed. Mijn oren gaan recht overeind staan en mijn staart stopt met kwispelen. Ik sluip zachtjes naar de schutting, mijn neus trilt van opwindning. En ja hoor, daar zit hij. Op de bovenste plank van de schutting, alsof hij de koning van de wereld is. De buurkat. Een

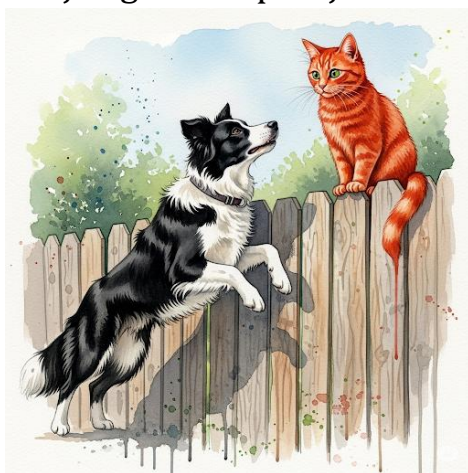
rood, pluizig monster met ogen die me aankijken
alsof ik een vervelende vlieg ben. Hij heet Tijger

geloof ik. Maar voor mij is hij gewoon 'De kat'. Hij geeuwt heel langzaam, en laat zijn roze tongetje zien. Dat is het teken. Hij daagt me uit. Mijn border-collie instinct neemt het

over. Ik moet hem drijven! Hij hoort daar niet! Ik zet mijn voorpoten iets uit elkaar en laat mijn beste, diepste blaf horen. "WOEF!" De kat trekt zich er niets van aan. Hij begint een pootje te wassen, met een stuitende kalmte.

Dit is ongepast. Ik ren heen en weer langs de schutting, mijn poten stampen op het gras. WOEF! WOEF! Ga weg! Dit is mijn tuin!

Mijn gras! Mijn baasje!

Hij stopt met wassen en kijkt me aan. Zijn staart zwiept nu langzaam heen en weer. Een teken van irritatie. Goed zo ik heb zijn aandacht. Ik neem een aanloop en spring tegen de schutting op,